

A Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága részére!
Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

a Tatabányai Törvényszék útján is
Tatabányai Törvényszék
Komáromi út 4.
Tatabánya
2800

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	W/893-0/2015
Érkezett:	2015 MÁRC 27.
Példány:	3
Melléklet:	db
Kezelőiroda:	<i>[Handwritten signature]</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[REDACTED] k
[REDACTED] l

a Tatabányai Törvényszék előtt 13.P.20.721/2012. sz. alatt folyamatban volt eljárásban 93. szám alatt 2014. augusztus 29. napján kelt végzéssel szemben előterjesztett fellebbezés kapcsán a Győri Ítéltábla által Pkf. I.25.930/2014/2. sz. alatt kelt végzés kapcsán alulírott felperesek a peres eljárás során eljáró jogi képviselőnk útján

alkotmányjogi panaszt

terjesztünk elő az alábbiak szerint:

1. Az ügy előzményeként – s mintegy röviden, de ismertetve a peres eljárás érdemét is – az alábbiakat adjuk elő:

1.1. Az ügy érdeme a peres felek között létrejött, több szerződésben rögzített (ingatlan adásvételi szerződés, ingó adásvételi szerződés, üzleti értékre vonatkozó adásvételi szerződés, bérleti szerződés és megállapodás) szerződéses akarat kapcsán került előterjesztésre. Tény, hogy a felperesek által előterjesztett petitum meglehetősen bonyolult, és valóban nagyrészt a felperesek és az alperesek között létrejött 2008. november 25. napján létrejött szerződések – s nem csupán az I. fokú bíróság által hivatkozott megállapodás megjelölésű okirat - alapján nyugszik.

E komplett jogviszonyra tekintettel kértünk teljes körű elszámolást, de az elszámolás során érvényesíteni kívánt igények jogcíme nem kizárólag a szerződésre vezethető vissza. Ingóságok értéke, azokkal való elszámolás, szerződésből fakadó, illetőleg szerződésen kívüli károk okozása stb. mind mind szerepeltek a felperesek által megjelölt igénypontokban, bár ennek a jelen alkotmányjogi panasz kapcsán a jelentősége csak sokadlagos.

1.2. Tény továbbá az is, hogy a számos megállapodás közül az egyikben szerepelt egy meglehetősen érthetetlen, és a jogérvényesítés kapcsán úgy gondoljuk, hogy meglehetősen nehezen is alkalmazható választottbírói kikötés a jogvita egy részének elbírálására.

I. fokú bíróságon az alperesek több alkalommal terjesztettek elő permegszüntetés iránti kérelmet, melyet az I. fokú bíróság sorra elutasított részben akceptálva az előzőekben felperesi jogi képviselet által előadottakat, de nyilván saját meggyőződésére is figyelemmel rögzítette, hogy:

„A bíróság az alperesek permegszüntetési kérelmét elutasítja, mert a választottbírósági szerződést érvénytelennek, betarthatatlannak ítéli. A bírósági eljárásban lehet csak dönten az öt szerződés együttes értékelésével a felek közötti szerződésről, a marasztalásra, és nem megállapításra irányuló keresetről”.

Az I. fokú bíróság fenti döntése nemcsak hogy helyes és a szerződések, valamint a felperesi tényelőadások kellő értékelésére mutat, de ki is jelölte az I. fokú bíróság, illetőleg a felek útját.

1.3. A fentiek szellemében több, mint két esztendőn át tartott az I. fokú eljárás, melynek keretében hét érdemi tárgyalás megtartására, számos tanú meghallgatására került sor, mi több, az I. fokú bíróság felhívására még szakértői díj megelöllegezésére is sor került a részünkről.

1.4. A jelen ügy kapcsán érdemmel bíró határozat közvetlen előzményeként az I. fokú bíróság időközben kijelölt új tanácsa helyett eljáró bírósági titkár az eljárást – az előzményi eljárás, nevezetesen a választottbírósági eljárás hiányára figyelemmel – megszüntette, s ezt a végzést az II. fokú bírósággént eljáró Győri Ítéltábla helyben is hagyta.

2. Mindezeket követően az I. fokú bíróság az eljárás megszüntetéséről szóló 77. sz. alatt kelt végzését azzal egészítette ki 93. sz. alatt kelt végzésével, hogy a felpereseket, azaz bennünket marasztalt **12.000.000.-Ft, azaz Tizenkettőmillió forint perköltségben.**

E határozat elleni fellebbezésünkben kifejtettük, hogy az I. fokon eljáró Tatabányai Törvényszék előtt folyamatban volt eljárás a 77. sorszámú végzéssel a per alapjául fekvő egyik szerződésben fellelhető választottbírósági kikötés folytán szűnt meg és zárult le (jóllehet ezzel összefüggő kifogásainkat, illetőleg észrevételeinket úgy az I. fokú bíróság felé, mint a t. Ítéltábla felé közvetlenül megtettük).

Ezen kikötés folytán a Törvényszék és a fellebbezés folyamán t. Ítéltábla jogi álláspontja szerint is a kereset idézés kibocsátása nélküli elutasításának, lett volna helye!

Ezzel kapcsolatban előadtuk s előadjuk alkotmányjogi panaszunk indokaként is, hogy nevezett szerződés általunk már keresetlevél beadásával egy időben becsatolásra került és mint ilyen a kérdéses választottbírósági kikötés is ezzel egyszerre vált az eljáró bíróság számára megismerhetővé!

Az eljárás folyamán a Törvényszék ennek ellenére, tudva a kikötés létéről és mibenlétéről keresetünk fentiek szerinti, idézés nélküli elutasításáról nem rendelkezett, azt tárgyalásra alkalmasnak tekintette és abban a tárgyalást kitűzte, majd pedig mindösszesen hét tárgyalást tartott.

A per megszüntetésére ezt követően, az eljáró bíró cseréje után került sor, miközben az eljárásban a nevezett választottbírósági kikötéssel kapcsolatosan semmiféle új tény, illetve új információ nem merült fel, továbbá peres felek álláspontja is változatlan maradt a kérdésben.

Mindezek alapján álláspontunk szerint egyértelműen kijelenthető, hogy amennyiben a Törvényszék eljárása folyamán következetesen azonos jogi álláspontot követ, úgy vagy keresetünk idézés kibocsátása nélküli elutasításának lett volna helye, vagy pedig a per tárgyának érdemi tárgyalására és annak vonatkozásában ítélettel történő döntés meghozatalára kellett volna, hogy sor kerülj. Ezzel szemben a valóságban az eljárás folyamán megkezdődött az érdemi tárgyalás, majd következetlen módon korábbi

jogi álláspontjával szögesen szembehelyezkedve a Törvényszék a pert megszüntette és felpereseket később kiegészítően perköltségekben is marasztalta.

A fentiekre tekintettel hivatkozunk a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 78. § (5) bekezdésére, melynek szerint „a bíróság érdekkörében felmerült – egyébként elhárítható – ok következtében” keletkezett költségeket „az állam viseli”.

Tekintettel arra, hogy jelen esetben alperesi ügyvédi költségeket a Törvényszék azon cselekménye okozta, hogy eljárást választottbírói kikötésről tudomása ellenére folytatta le, miközben későbbi jogi álláspontja alapján ezt kereset elutasítására okot adó indoknak tekintette és ezen költségek mindenképpen elháríthatóak lehettek volna azáltal, ha a keresetet idézés kibocsátása nélkül elutasítja, illetve esetleg első tárgyaláson a pert megszünteti, kértük az eljáró Győri Ítéltáblát, hogy a Törvényszék 93. szám alatt kelt végzését megváltoztatni, alperesi perköltségekben államot marasztalni szíveskedjék.

A Győri Ítéltábla a jelen alkotmánybírói panasszal támadott határozatával részben helyt adva kifogásaiknak, azonban az alapvető kifogásainkat mégiscsak negligálva akként határozott jogerős végzésével, hogy 5.000.000.-Ft, azaz Ötmillió forint perköltség megfizetésére vagyunk kötelesek.

3. Az ügy egészét e helyütt nem érintve, s kizárólag a perköltségről rendelkező határozatra fókuszálva az alábbiakat kívánjuk megjegyezni, s ezzel rá is térünk alkotmányjogi panaszunk érdemére:

Ügy gondoljuk, hogy az eljárás végeredményét tekintve, különös figyelemmel a reánk mért tetemes perköltségre, mindenképpen sérti az Alaptörvényben rögzített bírósághoz való forduláshoz való jogunkat, illetőleg a tisztességes bírói eljáráshoz fűződő jogunkat (Szabadság és felelősség - XXIV. cikk és XXVIII. cikk).

Nem is beszélve arról, hogy egyáltalán nem illeszkedik szervesen, sőt kifejezetten ellentétes az e körben eddig irányadó bírói gyakorlattal is, hiszen csak jogi képviselőnk praxisában több esetben fordult elő, hogy több szinten lefolytatott, ám végül megszüntetett peres eljárás során a felek egyike sem kapott semmiféle perköltséget, ami per híján egyébként is logikus!

Az ügy kapcsán sérelmezzük továbbá azt is, hogy annak ellenére, hogy az terhünkre megállapított perköltség nagyságrendje egyáltalán nem szokványos, azzal kapcsolatosan törvényben nem biztosított a rendkívüli jogorvoslat útja számunkra, hiszen a Polgári Perrendtartás kizárja még egy ilyen nagyságrendű ügy kapcsán is a felülvizsgálati kérelem előterjesztését. S e nyilatkozatunkkal mindjárt eleget is tettünk a körbéli nyilatkozattételi kötelezettségünknek, hogy van-e folyamatban a Kúria előtt felülvizsgálati eljárás az ügy kapcsán, hiszen a törvény zárja ki, hogy felülvizsgálati kérelmet terjesszünk elő.

4. Magyarország Alaptörvényének 24. cikk (2) bekezdés d) pontjában, az Alkotmánybírósról szóló 2011. évi CLI törvény 26 § (1) bekezdésben rögzítettek alapján alkotmányjogi panaszt terjesztünk elő és kérjük a t. Alkotmánybírószágot, hogy az eljárásban született fenti határozatot vizsgálja felül, s helyezze hatályon kívül!

5. A beadványomban hivatkozott iratokat beadványunkhoz nem csatoljuk, hiszen azok az I. fokú bíróság előtt elfekszenek.

6. Az alkotmányjogi panasszal érintett határozatot 2015. január 22. napján vettük kézhez jogi képviselőnk útján, így a mai napon ajánlott küldeményként való postai feladásával kérelmünk határidőben kerül előterjesztésre az Alkotmánybíróságnak az az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. Határozatának 28. § (1) bekezdése szerint.

7. Előadjuk továbbá, hogy ismerve a felek közötti parázs viszonyt nyilvánvaló, hogy a jogerős végzés haladéktalan végrehajtását fogja kezdeményezni az ellenérdekű fél, ha még eddig nem kezdeményezte. Az ellenünk foganatba helyezendő végrehajtási eljárás pedig számunkra tetemes költséget, felesleges kiadást jelentene, nem is beszélve arról, ha kérelmünknek megfelelően t. Alkotmánybíróság kérelmünknek helyt adna.

Újfént nem kívánva a t. Alkotmánybíróság elé tárva ügyünk érdemét, e körben mégis kiemelés érdemel, hogy tulajdonképpen valamennyi megtakarításunk, beruházásunk az alperesi ingatlanon van, így egy ellenünk foganatba helyezésre kerülő végrehajtási eljárás nyilvánvalóan ellehetetlenít bennünket.

Kérjük ezért a t. Alkotmánybíróságot, hogy a panasszal érintett határozat végrehajtására szíveskedjék felhívni az I. fokú bíróságot az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény 61. § (1) bek. b.) és c.) pontjai alapján.

Kelt: Budapesten, 2015. március 23. napján

Tisztelettel:

